

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213232006
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:1213232006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnom spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. X, E., proti žalovanej: Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 59/A, Bratislava, IČO: 35 829 141, zastúpenej právnym zástupcom soukeník – štrpka s. r. o., so sídlom Strážnická 8141/5, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 862 711, o zriadenie vecného bremena za náhradu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. RK-7C/24/2014-744 zo dňa 19. septembra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. RK-7C/24/2014-744 zo dňa 19. 09. 2023 zriadil vecné bremeno na nehnuteľnostiach žalobcu nachádzajúcich sa v katastrálnom území F.: pozemok parc. č. C-KN 15722/2 o výmere 108 m², druh pozemku: záhrady, zapísaný na LV č. XXXXX na Okresnom úrade Ružomberok – katastrálny odbor pre obec F. a katastrálne územie F., vecné bremeno zaťažuje predmetný pozemok vo výmere 108 m², a pozemok parc. č. C-KN 15727 o výmere 2163 m², druh pozemku: lesné pozemky, zapísaný na LV č. XXXX na Okresnom úrade Ružomberok – katastrálny odbor pre obec F. a katastrálne územie F., vecné bremeno zaťažuje predmetný pozemok vo výmere 2163 m², v prospech stavby „Vedenie 2 x 400 kV pre G. H.“, druh stavby inžinierska stavba, účel stavby: diaľkové rozvody elektriny, stožiare, na pozemku parc. č.: líniová stavba katastrálne územie: F., I. J., K., L., H. na základe stavebného povolenia vydaného Mestom F. č. OSP-6042/1675/2010-TS1-VL zo dňa 13. 01. 2011, právoplatného dňa 26. 02. 2011, na nevyhnutný výkon vlastníckych práv k tejto stavbe (výrok I.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 22.028,70 eur, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca (právnym nástupcom pôvodnej žalobkyne M. C., zomr. XX. XX. XXXX) sa žalobou podanou pôvodne na Okresnom súde Bratislava III. dňa 16. 03. 2013, v znení jej zmien, domáhal voči žalovanej zriadenia vecného bremena v prospech žalovanej za náhradu v sume 22.028,70 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná, ktorá je držiteľom povolenia podľa zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“) dňa 24. 03. 2010 požiadala o stavebné povolenie na stavbu „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“. Stavebné povolenie č. OSP-6042/1675/2010-TS1-VL bolo vydané dňa 13. 01. 2011, právoplatné dňa 26. 02. 2011, a to aj na pozemkoch v jeho výlučnom vlastníctve v kat. úz. F., C-KN parcele č. 15722/2, zapísanom na LV č. XXXXX a C-KN parcele č. 15727, zapísanom na LV č. XXXX. Uvedené pozemky boli v územnom pláne

mesta F. platnom do 16. 03. 2013 určené za stavebné pozemky, z ktorého dôvodu k nim v prospech žalovanej nevzniklo zákonné vecné bremeno.

3. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila, majúc zato, že nakoľko stavba sporného vedenia bola umiestnená v pôvodnom koridore elektroenergetického zariadenia prenosovej sústavy - vedenia 2x 200 kV, ktoré bolo postavené v zmysle rozhodnutia o prípustnosti stavby sp. zn. Výst. 1588/99-Va/1960, vydaného Stredoslovenským krajským národným výborom, odbor výstavby Banská Bystrica zo dňa 14. 11. 1960 a povolené do užívania povolením vydaným Ústrednou správou energetiky zo dňa 23. 12. 1964, s čím súvisel vznik vecného bremena v rozsahu ochranného pásma zariadenia v zmysle zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny (elektrizačný zákon) (ďalej len „elektrizačný zákon“), ktoré oprávnenie zostalo v zmysle neskorších právnych predpisov nedotknuté. Vecné bremeno v rozsahu ochranného pásma elektroenergetického zariadenia spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti žalobcu vzniklo zo zákona (elektrizačný zákon), a to 14. 11. 1960. Stavba bola umiestnená v koridore pôvodného vedenia 2x 200 kV, pričom ku dňu právoplatnosti stavebného povolenia na nové vedenie nedošlo k demontáži pôvodného vedenia, a teda k zániku zákonného vecného bremena vyplývajúceho ešte z § 22 ods. 3 elektrizačného zákona. Pozemky vo vlastníctve žalobcu zároveň nie sú vedené na liste vlastníctva ako parcely určené na stavbu a definované ako zastavané plochy a nádvoria a územný plán mesta F. jasne definuje dané pozemky ako pozemky neurčené na zástavbu. Pozemky neboli stavebnými ani v minulosti, keďže boli zaťažené predchádzajúcou energetickou stavbou.

4. Za podstatné v spore považoval súd zistenie, či v prípade stavby žalovanej povolenej na pozemkoch žalobcu ako „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“, sa jedná o novú originálnu stavbu alebo o stavebnú úpravu. Vyhodnotiac listinné dôkazy mal súd zato, že ide o novú stavbu s tým, že zmenou parametrov vedenia napätia z 220 kV na 400 kV došlo k zmene rozsahu ochranného pásma z pôvodných 20 m na 25 m od krajného vodiča na každej strane, pričom samotná šírka ochranného pásma sa zväčšila o 10 m. Súd k uvedenému záveru dospel aj vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/77/2019-2158 zo dňa 17. 12. 2019 vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/155/2013, ktoré konanie je skutkovo a právne totožné s týmto konaním (s tým, že predmetom uvedeného konania boli iné nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu v tom istom katastrálnom území, poznámka odvolacieho súdu), keď v tejto súvislosti poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v náleze sp. zn. III. ÚS 275/2018 z 25. 06. 2019 zaoberajúcom sa predvídateľnosťou rozhodnutia. Konštatoval, že žalovaná v konaní neprodukovala také dôkazy, ktoré by odôvodňovali odklon od už vysloveného právneho názoru Krajským súdom v Žiline. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

5. Následne súd vo veci aplikoval ust. § 135c Občianskeho zákonníka, pričom posudzujúc žalovanou vybudovanú stavbu „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ dospel k záveru, že vzhľadom na jej charakter - líniová stavba elektrického vedenia, nie je možné a účelné odstránenie stavby a nie je možné ani prikázať predmetnú stavbu za náhradu vlastníčkovi pozemku, z ktorého dôvodu pristúpil k zriadeniu vecného bremena nevyhnutného na výkon vlastníckeho práva k stavbe za náhradu.

6. Konštatoval, že žalovaná, aj keď namietala, že vecné bremeno jej vzniklo už vybudovaním stavby elektrického vedenia v roku 1960, nespochybňovala vznik nového vecného bremena, o čom svedčí, že dňa 06. 03. 2012 spoločnosť Energico adresovala žalobcovi oznámenie o majetkovom usporiadaní ochranného pásma pre žalovanú, spočívajúce v zápise vecného bremena a jednorazovú náhradu za 50 rokov obmedzenia. Spornou bola výška odplaty/náhrady za vecné bremeno, keď otázka rozsahu vecného bremena sa v konaní stala nespornou.

7. Súd náhradu za vecné bremeno určil vychádzajúc zo znaleckého posudku znalkyne A. K. N. č. 33/2013 zo dňa 11. 11. 2013. Námietku žalovanej k výške uplatnenej náhrady žalobcom, vzhľadom na označený druh pozemkov, súd neakceptoval. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že v čase vydania stavebného povolenia v roku 2011 bol v platnosti územný plán, podľa ktorého boli pozemky vo vlastníctve žalobcu funkčne určené na zastavenie rekreačnými objektmi a až v zmysle územného plánu zo dňa 16. 10. 2012 došlo k zmene druhu pozemkov, kedy pozemok KN-C č. 15703 je definovaný ako funkčná plocha podhorské lúky a pasienky a pozemok KN-C č. 15722/2 ako prístupová cesta k okolitým pozemkom, čo podľa súdu zrejme súviselo so skutočnosťou, že podľa zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, účinného v čase zriadenia stavby, ako aj podľa súčasne platného zákona č. 251/2001 Z. z. (správne 251/2012 Z. z., poznámka odvolacieho súdu) o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 01. 09. 2012, vznik vecného bremena zo zákona pre energetickú stavbu je možný len mimo zastavaného územia obce.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255, § 262 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi ako úspešnej strane konania priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zmeny, spočívajúcej v zamietnutí žaloby a priznaní jej náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

10. Žalovaná nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že stavba „Vedenie 2x 400kV pre G. H.“ je novou stavbou. Podľa žalovanej samotná skutočnosť, že dôjde k nahradeniu pôvodného elektrického vedenia, ako líniovej stavby, novým elektrickým vedením na identickom pozemku nemôže bez ďalšieho viesť k zániku zákonného vecného bremena, a to len z dôvodu zmeny napätia, ako to v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne uvádza Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 11Co/77/2019 zo dňa 17. 12. 2019, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal.

11. Namietala záver súdu, že pre posúdenie otázky, či sa v predmetnom prípade jedná o stavebnú úpravu pôvodnej stavby, alebo o novú stavbu, je podstatné zvýšenie napätia nového vedenia. Súd takýmto spôsobom podľa žalovanej umelo vytvoril konštrukciu, ktorou sa usiluje odôvodniť rozdielny právny režim trvania práv zodpovedajúcich vecnému bremenu v prípade identických stavebných úprav v závislosti od toho, či sa v dôsledku stavebných úprav mení, alebo nemení rozsah napätia, pričom dôraz kladú na zväčšenie ochranného pásma.

12. Podľa žalovanej mala byť zo strany súdov primárne posúdená otázka dopadu stavebnej úpravy vedenia na trvanie zákonného vecného bremena a až sekundárne mohol byť riešený jej následok - dopad rozšírenia ochranného pásma na vlastníka zaťaženej nehnuteľnosti. Pokiaľ súd postupoval v opačnom poradí a od následku (rozšírenia ochranného pásma) odvíja právne posúdenie príčiny (stavebných úprav vedenia), nemožno toto jeho právne posúdenie akceptovať.

13. Nesúhlasila so záverom súdu, že pokiaľ jej v roku 1960 vzniklo zákonné vecné bremeno, odstránením pôvodnej stavby toto vecné bremeno zaniklo. Poukázala na zákon o energetike, ktorý upravuje zánik vecných bremien vo vzťahu k elektrickému vedeniu, ktoré prevádzkuje prevádzkovateľ distribučnej sústavy, a to len na základe žiadosti vlastníka nehnuteľnosti v prípade, ak elektrické vedenie nie je najmenej päť rokov využívané na distribúciu elektriny. V prípade, ktorý je predmetom sporu, nenastala žiadna zo skutočností, s ktorými príslušné právne predpisy spájajú zánik zákonných vecných bremien. Modernizovala vedenie v pôvodnom koridore na pozemku, ktorý bol pôvodne zaťažený zákonným vecným bremenom, a to bez toho, aby uvedenou stavebnou úpravou existujúce zákonné vecné bremeno akokoľvek modifikovala. Skutočnosť, že v procese modernizácie vedenia bolo zvýšené jeho napätie, s čím zákon o energetike spája rozšírenie ochranného pásma vedenia, nemá so zriadením, resp. existenciou zákonného vecného bremena žiadnu súvislosť. Prechodnou nemožnosťou výkonu práva vecné bremeno nezaniká, preto aj v prípade, kedy by po odstránení pôvodného vedenia a vybudovaní nového vedenia v koridore pôvodného vedenia nebolo možné právo zodpovedajúce vecnému bremenu dočasne vykonávať, nedošlo by k jeho zániku a po realizovaní stavebnej úpravy by zostalo plne zachované. V tejto súvislosti žalovaná poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. R I 1373/27 zo dňa 29. 09. 1927, v zmysle ktorého ani zánik nehnuteľnosti pôvodne zaťaženej vecným bremenom (služobnosťou) nespôsobuje bez ďalšieho zánik práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ak novovytvorená nehnuteľnosť umožňuje jeho výkon aj naďalej, hoci pôvodný stav nie je obnovený úplne identicky. Nahradenie pôvodného elektrického vedenia ako líniovej stavby novým elektrickým vedením na identickom pozemku nemôže teda bez ďalšieho (mimo zákonného režimu zániku zákonných vecných bremien) viesť k zániku zákonného vecného bremena, a to len z dôvodu zmeny napätia, ako v odôvodnení rozsudku nesprávne uvádza súd. V rámci realizácie stavby sa postupne na celej trase vedenia vymieňali staré stožiare za nové a staré vedenie za nové. K celej demontáži pôvodného vedenia a k zrušeniu vedenia nikdy nedošlo a z toho dôvodu nedošlo ani k zániku zákonného vecného bremena.

14. Ako prevádzkovateľ prenosovej sústavy je oprávnená zriaďovať a prevádzkovať vedenie na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu, pričom tento je povinný strpieť umiestnenie a prevádzkovanie vedenia na nehnuteľnostiach. Za uvedené mal žalobca (resp. jeho právny predchodca) možnosť žiadať jednorazovú náhradu podľa príslušných ustanovení elektrizačného zákona ako náhradu za obmedzenie jeho vlastníckeho práva. Pokiaľ súd v tomto konaní zriadil vecné bremeno, ktorého obsahom je povinnosť žalobcu strpieť umiestnenie a prevádzkovanie vedenia na nehnuteľnostiach, pričom za uvedenú povinnosť má žalobca nárok na odplatu za obmedzenie vlastníckeho práva, uvedené vecné bremeno je svojím charakterom a obsahom totožné s existujúcim zákonným vecným bremenom viaznucim na nehnuteľnostiach. Na pozemkoch žalobcu tak viaznu dve vecné bremená, a to zákonné právo vzniknuté v dôsledku existencie osobitného predpisu (Elektrizačného zákona) a vecné bremeno zriadené súdom podľa § 135c Občianskeho zákonníka, ktoré sa obsahovo vzájomne prekrývajú. Súd sa s týmto jej

argumentom – trvaním existujúceho zákonného vecného bremena riadne nevysporiadal a nesprávne právne posúdil údajný zánik zákonného vecného bremena.

15. Uviedla, že pokiaľ existuje lex specialis, ktorým je v tomto prípade zákon o energetike, je vzťah medzi vlastníkom pozemkov a vlastníkom stavby usporiadaný touto zákonnou úpravou (zákonným vecným bremenom, obsahom ktorého je povinnosť žalobcu ako vlastníka pozemkov strpieť prevádzkovanie vedenia na pozemkoch), preto nie je dôvod na zriadenie vecného bremena, obsahom ktorého bude totožná povinnosť žalobcu ako vlastníka pozemkov strpieť nevyhnutný výkon vlastníckych práv k stavbe.

16. Žalovaná nesúhlasila s výkladom ust. § 56 písm. g) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) súdom, podľa ktorého uvedené ustanovenie počíta s takou úpravou elektrického vedenia, kedy sa nemení napätie (okrem toho, že sa nemení trasa), čo je vyjadrené slovami „bez obmedzenia napätia“.

17. Podľa žalovanej, ak by bolo zámerom zákonodarcu zahrnúť pod uvedenú zákonnú výnimku výlučne prípady stavebných úprav bez dopadu na zmenu napätia, použil by jednoznačnú formuláciu, z ktorej by bolo zrejmé, že sa uvedená výnimka vzťahuje na také stavebné úpravy elektrických vedení v koridore pôvodnej trasy, pri ktorých nedochádza k zmene napätia. Gramatickým výkladom predmetného ustanovenia však možno dospieť k záveru, že zámerom zákonodarcu bolo zahrnúť pod uvedenú zákonnú výnimku všetky prípady stavebných úprav elektrických vedení bez obmedzenia, a teda bez ohľadu na veľkosť napätia, resp. objem prenášanej energie.

18. Podľa žalovanej v prípade stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ nejde o novú stavbu napriek tomu, že žiadala o vydanie stavebného povolenia na danú stavbu, keď skutočnosť vydania stavebného povolenia súvisí s tým, že ide o líniovú stavbu, ktorá prechádza pomerne rozsiahlym územím. Na niektorých úsekoch stavba predpokladala vybudovanie nových stožiarov, na niektorých miestach odklon od pôvodného koridoru a na iných len rekonštrukciu pôvodne vybudovaného vedenia. Príslušný stavebný úrad vydal na jej žiadosť na celú líniovú stavbu stavebné povolenie, hoci stavebná úprava vedenia, ktorá sa dotýka pozemkov žalobcu, si vydanie stavebného povolenia, ani ohlásenie nevyžadovala. Záver súdu o tom, že vydanie stavebného povolenia nasvedčuje tomu, že nejde o stavebnú úpravu nemá oporu v skutkových zisteniach, vychádza z nesprávnej interpretácie § 56 písm. g) stavebného zákona a argumentačne odkazuje na vydané stavebné povolenie, hoci otázku potreby jeho vydania si mal súd posúdiť a vyhodnotiť sám.

19. Žalovaná namietala tiež posúdenie pozemkov žalobcu ako pozemkov nachádzajúcich sa v intraviláne, a teda v zastavanom území obce, čo v čase údajného zriadenia novej stavby vylučovalo vznik zákonného vecného bremena podľa § 11 Zákona o energetike. Keďže k zániku zákonného vecného bremena, ktoré vzniklo v roku 1960 z dôvodu rekonštrukcie vedenia nikdy nedošlo, nebol dôvod zaoberať sa uvedenou otázkou. Avšak aj v prípade, ak by teoreticky vznikol priestor pre jej posúdenie, platný územný plán mesta F. potvrdzuje, že žalobcove pozemky sa nachádzajú a nachádzali v extraviláne obce a neboli určené na zástavbu. Navyše, z dôvodu umiestnenia nadzemného elektrického vedenia od roku 1960 sa pozemky žalobcu nachádzajú v ochrannom pásme stavby, kde je zákonný zákaz zriaďovania stavieb, ktorý vyplýva z ust. § 43 ods. 4 zákona o energetike a pre akékoľvek územné, či stavebné konanie na pozemkoch žalobcu bolo podmienkou udelenie súhlasu z jej strany ako prevádzkovateľa sústavy. Považovať dané pozemky za stavebné pozemky, preto považovala za nesprávne. Bez ohľadu na preklasifikáciu pozemkov vo vlastníctve žalobcu (stavebný pozemok, intravilán, extravilán) mala a stále má práva k pozemkom žalobcu dané jej osobitným postavením.

20. Žalovaná namietala aj výšku náhrady za zriadenie vecného bremena, keď súd logicky nezodôvodnil z akých dôvodov považuje výpočet náhrady za zriadenie vecného bremena za správny. Súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 33/2013 zo dňa 11. 11. 2013, vypracovaného znalkyňou A. K. N., a to aj napriek tomu, že bol vypracovaný iba k parcele č. 15722/2 a nie aj k parcele č. 15727, ktorá zároveň predstavuje iný druh pozemku. Podľa žalovanej je tiež otázne z akého dôvodu súd priznal náhradu za zriadenie vecného bremena na základe znaleckého posudku z roku 2013, keď vecné bremeno zriadil až v roku 2023.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa žalovanej výrok I. rozsudku nesprávny a súd zriadil na pozemkoch žalobcu vecné bremeno, ktoré už ako zákonné vecné bremeno existuje. Zároveň je nesprávny i výrok II., kedy súd pri odôvodnení tohto výroku porušil jej právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na nastolené otázky, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné.

22. Vzhľadom na nesprávnosť výrokov I. a II. rozsudku okresného súdu žalovaná namietala aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách konania.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na priebeh konania pred súdom prvej inštancie, ako aj rozhodnutia súdov vo veci bývalého Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/155/2013. Poukázal tiež na „Záverečnú správu o ukonečení projektu číslo 2x 400 kV prenosové vedenie pre rozvodou H.“, ktorú predložil v rámci odvolacieho konania ako súčasť doplnenia návrhu na predaženie lehoty na vyjadrenie k odvolaniu žalovanej. Podľa žalobcu zo záverečnej správy projektu, ktorú vyhotovila samotná žalovaná, je nepochybne zrejmé, že ide o novú stavbu a nie stavebnú úpravu.

24. Žalobca v ďalšom poukázal na svoje predchádzajúce podania v rámci odvolacieho konania, a to žiadosť o predaženie sudcovskej lehoty na vyjadrenie k odvolaniu žalovanej, v rámci ktorého poukázal na trestné konanie vedené na prezídiu PZ - Národnej kriminálnej agentúre EVS: PPZ-209/NKA-BA4-2023 UM, v rámci ktorého bol vypovedaný ako poškodený, a v ktorej trestnej veci sa zisťujú okolnosti okolo znaleckého posudku e. 25/2018 od STU v Bratislave, ktorý vykazuje znaky nepravdivého znaleckého posudku, ktorý bol žalovanou použitý aj v prejednávanom spore.

25. Uviedol, že žalovaná sa zdráha dobrovoľne vyplatiť adekvátnu kompenzáciu za znehodnotenie pozemkov rozšírením ochranného pásma v súvislosti s „výmenou“ pôvodného elektrického vedenia 2x 220 kV na súčasné elektrické vedenie 2x 400 kV, hoci udelený grant bol určený aj na tento účel. K tomuto si dala žalovaná vypracovať znalecký posudok od Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, podľa ktorého pri výmene pôvodného elektrického vedenia na terajšie došlo k jeho rekonštrukcii, aby uvedené nemohlo byť považované za neoprávnenú stavbu z občianskoprávneho hľadiska. Opak však hovorí odborné vyjadrenie od Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, ktoré dal vyhotoviť súd.

26. Žalovaná v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu) zotrvala na podanom odvolaní, plne sa pridať k doterajšej argumentácii v konaní.

27. Žalobca v duplike (vyjadrenie k replike žalovanej) s poukazom na svoje predchádzajúce vyjadrenie nepovažoval za potrebné sa k veci vyjadriť, opätovne však poukázal na vedené trestné konanie s tým, že vyšetrovateľ mu v danom konaní dal za pravdu.

28. Žalovaná v reakcii na dupliku žalobcu uviedla, že poukázala na to, že trestné oznámenie podané žalobcom v konaní EVS: PPZ-227/BA4-2023 bolo odmietnuté v súlade s ust. § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Uviedla, že rozhodnutie o otázke, či daná stavba predstavuje novú stavbu v dôsledku zvýšenia napätia alebo nie, ako aj nárokov v rovine právneho režimu vecných bremien spadá výlučne do právomoci súdu, ktorý vo veci koná. Tvrdenia žalobcu založené na vyšetrovaní trestného orgánu nie sú preto pre toto konanie relevantné a nemôžu nijakým spôsobom ovplyvniť posúdenie právnej otázky, ktorá je predmetom súdneho sporu.

29. V ďalšom žalovaná zopakovala argumenty uvedené v rámci odvolania.

30. Nakoľko vyjadrenie žalovanej neobsahovalo žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli pre rozhodnutie sporu podstatné, odvolací súd uvedené vyjadrenie v zmysle § 374 ods. 3 C. s. p. nedoveroval žalobcovi, nakoľko to nepovažoval za potrebné pre zachovanie práva na spravodlivý proces.

31. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané veľa, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.), a tento podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, vyhodnotiac odvolanie žalovanej ako nedôvodné.

32. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovanej, následných vyjadrení strán konania a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne v podstate i správne právne posúdil, i keď sa nemožno stotožniť so všetkými jeho závermi. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa súd zaoberal relevantnými skutkovými i právnymi otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné a z jeho odôvodnenia sú zrejmé i úvahy, ktoré súd viedli k vyhovneniu žalobe, čím spĺňajú zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p.

33. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, v nadväznosti na odvolacie námietky žalovanej odvolací súd uvádza, že podstatné pre rozhodnutie v danom spore, ako správne uviedol aj

súd prvej inštancie, bolo posúdenie, ei v prípade stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ ide o novú stavbu, s vyriešením ktorej otázky súvisí aj posúdenie vzniku a trvania vecného bremena viažuceho sa na túto stavbu.

34. Súd prvej inštancie stavbu „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ na základe vykonaného dokazovania a, s poukazom na princíp právnej istoty, vychádzajúc zároveň zo záverov súdov v skutkovo a právne totožnej veci (vo vzťahu k iným pozemkom vo vlastníctve žalobcu) bývalého Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/155/2013, posúdil uvedenú stavbu vedenia ako novú stavbu.

35. Súd prvej inštancie vychádzal zo záverov Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu v rozhodnutí sp. zn. 11Co/77/2019 zo doa 17. 12. 2019 vo vyššie uvedenom spore Okresného súdu Ružomberok, ktorého predmetom bolo posúdenia rovnakej otázky, a to, ei v prípade stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ ide o stavbu novú alebo len o stavebnú úpravu, v ktorom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že z „rozhodnutia Mesta F. zo doa 16. 01. 2009, právoplatného doa 28. 02. 2009, ktorým stavebný úrad rozhodol o umiestnení stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ vyplýva, že stavba bude umiestnená v existujúcom koridore vedenia 2 x 220 kV, ktoré bude pred výstavbou odstránené. Z existujúceho koridoru vybočuje z trasy iba zaústenie do G. H., k. ú. H., úprava v k. ú. I. J. a prepojenie vedené pri meste F.. Na viacerých miestach územného rozhodnutia je uvedené, že pôvodne postavené vedenie 220 kV bude zdemontované. Stavba predpokladala vybudovanie nových stožiarov a na niektorých miestach predpokladala odklon od pôvodného koridoru (k tomu aj došlo, eo ani nie je sporné, mimo pozemkov žalobcu). Hoci sa táto zmena nedotýka pozemkov žalobcu, stavba bola povolená ako stavba líniová. Rovnako stavebné povolenie vydané Mestom F. doa 13. 01. 2011 hovorí o odstránení starého vedenia v rámci výstavby nového vedenia. Za podstatnú skutočnosť v danom konaní považoval odvolací súd zmenu napätia spočívajúcu vo zvýšení napätia, resp. objemu prenášanej energie z 220 kV na 400 kV, čím sa mení charakter stavby a hlavne dopad tejto stavby na obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu. Podstatne sa mení ochranné pásmo z 20 m na 25 m v celom koridore elektrického vedenia, eo má za následok podstatnú zmenu rozsahu obmedzenia vlastníckeho práva žalobcu. Podľa názoru odvolacieho súdu v uvedenom konaní, aj samotné ust. § 56 písm. g) Stavebného zákona počítá s takou úpravou elektrického vedenia, kedy sa nemení napätie (okrem toho, že sa nemení trasa), eo je vyjadrené slovami „bez obmedzenia napätia“. Tým, že žalovaný odstránil pôvodné vedenie a vybudoval, hoc aj v prevažnej miere, v koridore pôvodného vedenia nové vedenie, avšak s podstatne vyšším napätím 400 kV, nejde o stavebnú úpravu pôvodnej stavby, ale o novú stavbu. Pokiaľ v roku 1960 zákonné vecné bremeno žalovanému vzniklo, odstránením pôvodnej stavby toto vecné bremeno zaniklo. Toto zákonné vecné bremeno pôsobilo in rem a zánikom stavby, v prospech ktorej bolo toto vecné bremeno zriadené, zaniklo aj samotné vecné bremeno.“

36. Uvedený záver odvolacieho súdu bol na základe dovolania žalovanej posudzovaný Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/13/2022 zo doa 27. 03. 2024, ktorý sa so záverom súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu o tom, že v prípade stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ ide o stavbu novú stotožnil, i keď sa nestotožnil s výkladom ust. § 56 písm. g) stavebného zákona odvolacím súdom.

37. Najvyšší súd nepovažoval výklad ust. § 56 písm. g) stavebného zákona krajským súdom vo veci sp. zn. 11Co/77/2019, v zmysle ktorého v stavebnom zákone použité slovné spojenie „bez obmedzenia napätia“ sa má interpretovať tak, že sa nemení napätie (okrem toho, že sa nemení trasa) za správny. Podľa najvyššieho súdu treba uvedené spojenie logicky interpretovať presne naopak, a to ako „bez ohľadu na to, aké napätie bude“ alebo „bez významu zmien vo výške napätia“. Preto podľa záverov najvyššieho súdu výmenu (starého) elektrického vedenia za nové elektrické vedenie s vyšším napätím v pôvodnom koridore zaťaženého pozemku (tu však len za predpokladu neodstránenia pôvodného vedenia pred osadením nového celkom) nemožno považovať za novú stavbu. V prejednávanom spore však v dôsledku nesplnenia podmienky osadenia nového vedenia v pôvodnom koridore zaťaženého pozemku (pre nech aj len čiastočnú nezhodu trasy nového vedenia v porovnaní s trasou vedenia pôvodného) a aj pre odstránenie pôvodného vedenia (vrátane stožiarov) bolo podľa najvyššieho súdu treba usúdiť na presný opak, a teda na správnosť záveru nižších súdov o zafinovaní povolenej líniovej stavby ako novej stavby.

38. Pokiaľ ide o spornú stavbu vedenia, najvyšší súd (aj) vo vzťahu k uvedenej stavbe konštatoval, že „povolenu líniovú stavbu z pohľadu možnosti jej definovaného podradenia pod niektorý z pojmov

stavba a stavebná úprava (v diskutovanom rozlišovaní chápaných ako významové protiklady) bolo nutné posudzovať ako celok, a preto tu bolo bez právneho významu, akej povahy boli a v oom konkrétne mali spoeívať? einnosti pri náhrade skoršieho vedenia (zbudovaného v roku 1960) vedením novým vo vz?ahu k sporným nehnute3nostiam (tu rozumej tým žalobcovým a nie podobne dotknutým pozemkom iných vlastníkov).“

39. Z uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka žalovanej spoeívajúca v nesprávnom právnom posúdení ust. § 56 písm. g) stavebného zákona a s tým súvisiacom posúdení stavby vedenia ako nového z dôvodu zmeny napätia je dôvodná, avšak uvedené nemá vplyv na správno? záveru súdu prvej inštancie o tom, že v prípade spornej stavby ide o stavbu novú, a to vzh3adom na zmenu trasy vedenia (eo nebolo medzi stranami sporné), i kei nie vo vz?ahu k pozemkom žalobcu.

40. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd námietky žalovanej spočívajúce v nemožnosti zriadiť vecné bremeno vo vz?ahu k pozemkom žalobcu, jednak z dôvodu existencie vecného bremena, ktoré vzniklo v roku 1960, ako aj z dôvodu, že v prípade pozemkov žalobcu ide o pozemky nachádzajúce sa v extraviláne obce, ktoré neboli určené na zástavbu, a teda vecné bremeno k nim vzniklo zo zákona.

41. Keiže v prípade stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“ ide o stavbu novú, od právnej skutočnosti zriadenia tejto stavby treba odvíjať aj vzájomné práva a povinnosti strán konania. Táto stavba bola postavená na základe stavebného povolenia zo doa 13. 01. 2011, kedy problematiku energetických stavieb a zákonných vecných bremien v súvislosti s energetickými stavbami upravoval zákon e. 656/2004 Z. z. o energetike. Vychádzajúc však z jeho ustanovení, a to ust. § 10 ods. 1 písm. e) citovaného zákona, v spojení s § 10 ods. 5 prvá veta zákona, je prípustný vznik vecného bremena zo zákona zriadením stavby iba mimo zastavaného územia obce. Rovnako súčasne platná právna úprava, zákon e. 251/2012 Z. z. o energetike, úeinný od 01. 09. 2012, pripúšťa vznik vecného bremena zo zákona pre energetickú stavbu len mimo zastavaného územia obce. V zastavanom území obce možno vecné bremeno zriadiť iba na základe dohody s vlastníkom.

42. Pokiaľ ide o zánik vecného bremena súvisiaceho so stavbou pôvodného vedenia, ktoré bolo nahradené novým vedením, odvolací súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/13/2022, ktorý vychádzajúc z ustanovení čl. I. § 10 ods. 1 písm. e), § 36 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z., čl. I. § 9 ods. 6 písm. a) zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, § 22 ods. 1 písm. a) elektrizačného zákona, § 151p ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, § 43, § 54, § 139a ods. 8 stavebného zákona a čl. 4 ods. 1 základných princípov Civilného sporového poriadku konštatoval, že „podstatou problému vo vz?ahu k tejto otázke bolo, či možno pripustiť, aby aj po nadobudnutí účinnosti právnej úpravy dovoľujúcej zriaďovanie nových elektrických vedení na cudzích pozemkoch len mimo zastavaných území obce a vznik tomu zodpovedajúcich vecných bremien zo zákona mohlo dôjsť zriadením nového vedenia s parametrami znemožňujúcimi jeho definovanie ako púhu stavebnú úpravu, resp. ako zmenu už dokončenej stavby k faktickému obídeniu novou úpravou predpokladaného zákazu (a takto buď k pretrvaniu existencie pôvodného vecného bremena navzdory tomu, že toto sa má viazať už k novej stavbe alebo k vzniku nového vecného bremena s totožným obsahom, tu ale napriek zákazu vyvoditeľnému zo zákona zriadiť vedenie s následkom vzniku vecného bremena aj tam, kde to zákon už nedovoľuje).

43. Ak následne vyjsť bolo treba z porovnania úprav v elektrizačnom zákone a v oboch po ňom nasledujúcich zákonoch o energetike (z ktorých riešenie v prípadoch druhovo totožných s tým z prejednávanej veci obsahoval len elektrizačný zákon a to v podobe zániku oprávnení zodpovedajúcich vecným bremenám a takto aj samotných vecných bremien zrušením vedenia, t. j. zo zákona), vziať do úvahy začlenenie do oboch zákonov o energetike iba štandardných prechodných ustanovení o nedotknutí oprávnení a obmedzení vzniknutých za účinnosti skoršej úpravy (riešeniu problému nepomáhajúcich) a (do tretice) zohľadniť tiež nástup účinkov podľa ostatného z tu spomínaných zákonov (zákona o energetike č. 656), t. j. vznik vecného bremena in rem (ako povinností naviazaných na vlastníctvo služobnej nehnuteľnosti) a oprávnení jemu zodpovedajúcich in personam (tu naviazaných na osobu držiteľa povolenia) len v prípadoch zriadenia elektrického či podobného vedenia v súlade so zákonom (teda o. i. mimo zastavaného územia obce); patričným vyplnením takejto zjavnej medzery v práve aj za pomoci základných princípov CSP o súde ako racionálnom zákonodarcovi bude podľa dovolacieho súdu ustálenie pravidla, podľa ktorého odstránením pôvodného elektrického vedenia, zriadeného ešte v čase účinnosti elektrizačného zákona, pred zriadením nového elektrického vedenia

ako novej stavby (t. j. zrušením pôvodného vedenia) zaniká aj pôvodné vecné bremeno a jemu zodpovedajúce oprávnenia. Pre prípadný vznik nového vecného bremena zo zákona zriadením nového vedenia je rozhodujúce, či pozemok majúci byť takto zaťažený leží mimo zastaveného územia obce.“

44. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd zato, že v prejednávanom spore vzhľadom na odstránenie pôvodného elektrického vedenia zriadeného ešte v čase účinnosti elektrizačného zákona, pred zriadením nového elektrického vedenia ako novej stavby (uvedené vyplýva aj z rozhodnutia o povolení stavby) v dôsledku zániku stavby pôvodného vedenia došlo k zániku zákonného vecného bremena viaznuceho na zaťaženom (žalobcovom) pozemku, pričom k vzniku nového zákonného vecného bremena nedošlo, nakoľko v prípade pozemkov žalobcu išlo o pozemky v zastavanom území obce, resp. pozemky určené na zastavanie. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zriadenia vecného bremena vo vzťahu k pozemkom žalobcu za správne, keďže žalobca nemôže svoje pozemky z dôvodu existencie stavby sporného vedenia využívať v celom rozsahu vlastníckych práv.

45. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala posúdenie pozemkov žalobcu ako pozemkov nachádzajúcich sa v zastavanom území obce, uvedenú námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, stotožniac sa so záverom súdu prvej inštancie v bode 32. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Postup súdu prvej inštancie, ktorý v tomto smere vychádzal z určenia pozemkov v čase vydania stavebného povolenia v roku 2011, kedy bol v platnosti územný plán mesta, v ktorom boli uvedené pozemky určené na zastavanie rekreačnými objektmi, považoval odvolací súd za správny a spravodlivý.

46. Pojem zastavané územie obce je definovaný v ust. § 139a ods. 8 stavebného zákona, v zmysle ktorého tvorí zastavané územie obce súbor pozemkov, mimo iných pozemkov vhodných na zastavanie vymedzených na tento účel schváleným územným plánom obce alebo schváleným územným plánom zóny a pozemkov, ktoré podľa schváleného územného plánu obce alebo schváleného územného plánu zóny sú určené na umiestnenie stavieb na účel uspokojovania voľnočasových a rekreačných potrieb obyvateľstva (rekreácie). V čase vydania stavebného povolenia bol v platnosti územný plán mesta, v ktorom boli uvedené pozemky určené na zastavanie rekreačnými objektmi, z ktorého dôvodu tieto tvorili zastavané územie mesta F.. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd za správne a spravodlivé vychádzať pri určení výšky odplaty za zriadenie vecného bremena z určenia pozemkov v čase povolenia a začatia realizácie danej stavby. Žalovaná pritom nerozporovala tvrdenia žalobcu, že k zmene územného plánu mesta F. do 16. 10. 2012, v zmysle ktorého uvedené pozemky už nie sú určené na zastavanie rekreačnými objektmi, došlo práve v súvislosti s uskutočnením stavby „Vedenie 2x 400 kV pre G. H.“. Ak aj žalovaná poukazovala na skutočnosť, že žalobca ani v minulosti (od r. 1960) nemohol bez jej súhlasu realizovať stavbu na daných pozemkoch z dôvodu existencie vecného bremena v súvislosti s umiestnením vedenia 2x 220 kV, uvedené nemá vplyv na posúdenie pozemkov ako pozemkov nachádzajúcich sa v zastavanom území obce v zmysle § 139a stavebného zákona.

47. K námietke žalovanej, že vo vzťahu k určení odplaty za zriadenie vecného bremena k pozemku CKN parc. č. 15727, kat. úz. F., nemožno vychádzať zo znaleckého posudku A. K. N. č. 33/2013, nakoľko tento pozemok nebol predmetom ohodnocovania daným posudkom, odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie žalovanej je správne, avšak v prípade oboch pozemkov žalobcu, ktoré sú predmetom konania, sa jedná o pozemky v rovnakej lokalite, ktoré navzájom susedia, rovnako bezprostredne susedia s pozemkami, ktoré boli predmetom konania Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/155/2013 (CKN parc. č. 15703 a 15728, kat. úz. F.), v ktorom konaní súd pri určení odplaty za zriadenie vecného bremena vychádzal z uvedeného znaleckého posudku. Podľa názoru súdu druh pozemku nie je relevantný, nakoľko v danom čase išlo o pozemky v zastavanom území obce, ktoré podľa územného plánu obce boli určené ako pozemky stavebné, a teda možno použiť ohodnotenie iného pozemku v danej lokalite, kde hodnota sa približuje k hodnote stavebného pozemku. Vzhľadom k uvedenému považoval aj odvolací súd znalecký posudok A. K. N. za dostatočný podklad pre ustálenie výšky náhrady za zriadenie vecného bremena vzhľadom na okolnosti tohto prípadu. Pokiaľ chcela žalovaná zároveň účinne rozporovať výpočet náhrady uskutočnený znalkyňou, s poukazom na odstup času od vypracovania znaleckého posudku, nič jej nebránilo predložiť aktuálny znalecký posudok, keď súd prvej inštancie mohol rozhodnúť len na základe predložených dôkazov.

48. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd aplikoval správne zákonné ustanovenie, pod3a § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd pod3a § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, preto mu voei žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

50. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)